

Kennis over het CBF-Keur, vertrouwen in goede doelen en geefgedrag

Rapportage voor Stichting Pequeno

René Bekkers
R.Bekkers@fss.uu.nl

26 maart 2007

Achtergrond

In dit rapport staat de kennis van Nederlanders over het CBF-Keur voor goede doelen centraal. Uit voorgaand onderzoek is bekend dat de bekendheid van het CBF-Keur onder het publiek groeit, en dat bekendheid met het samengaat met hogere giften (Bekkers, 2003, 2006). Het is echter onbekend wat het publiek precies weet over de inhoud van de controle die het CBF uitvoert.

Vraagstelling

In opdracht van Stichting Pequeno worden de volgende vragen beantwoord:

- Hoe accuraat is het beeld van de inhoud van het CBF-Keur onder het Nederlands publiek?
- Zijn Nederlanders die het CBF-Keur kennen beter op de hoogte van de inhoud van het CBF-Keur dan Nederlanders die het CBF-Keur niet kennen?
- Zijn Nederlanders met meer vertrouwen in goede doelen beter op de hoogte van de inhoud van het CBF-Keur dan Nederlanders met minder vertrouwen?
- Geven Nederlanders die een beter beeld hebben van de inhoud van het CBF-Keur vaker en meer geld aan goede doelen?

Data en methode

Deze vragen worden beantwoord op basis van analyses van gegevens uit het recente 'Geven in Nederland'-onderzoek (GIN2007). Daarin zijn in opdracht van Stichting Pequeno de volgende vragen gesteld over het CBF-Keur voor goede doelen.

Hieronder ziet u het CBF-keurmerk, dat sommige fondsenwervende organisaties hebben. Wat zegt dit keurmerk volgens u over de controle op goede doelen?

		<i>Nee</i>	<i>Ja</i>	<i>Weet niet</i>
1.	Het stelt een limiet aan de hoogte van kosten voor fondsenwerving.			
2.	Het stelt een limiet aan de hoogte van overheadkosten, zoals kantoorkosten en personeelskosten.			
3.	Het betekent dat projecten, waarvoor is geworven, ook werkelijk geld hebben ontvangen.			
4.	Het biedt een garantie dat alle giften volgens de beloften terechtkomen.			
5.	Goede doelen zonder CBF-keurmerk zijn minder betrouwbaar.			

De eerste vier vragen zijn kennisvragen; de laatste vraag is een vraag naar de mening over de betrouwbaarheid van goede doelen. In de kennisvragen kregen de respondenten een stelling voorgelegd over een regel waar goede doelen zich aan kunnen houden. De respondenten antwoordden vervolgens of zij dachten dat die regel onderdeel was van het CBF-Keur.

Stelling 1 is juist: het CBF stelt een limiet van 25% aan de kosten voor fondsenwerving. Stelling 2 is onjuist: het CBF stelt zelf geen limiet aan overheadkosten. Wel vraagt het CBF van keurmerkhouders dat zij zelf een limiet stellen voor overheadkosten en zich daaraan houden. Er is echter geen maximum aan die limiet gesteld; het CBF schrijft niet een bepaald percentage voor.

Stelling 3 is niet juist, maar ook niet onjuist: het CBF controleert niet zelf of alle projecten waarvoor geworven is ook geld ontvangen, maar geeft wel waarschuwingen aan organisaties die fondsen werven voor specifieke projecten en gelden besteden aan activiteiten buiten die projecten. Bovendien geldt een maximum van drie jaar waarbinnen gelden die voor specifieke projecten geworven zijn besteed moeten worden. Omdat de stelling niet eenduidig juist of onjuist is, is zij in sommige analyses buiten beschouwing gelaten.

Stelling 4 is onjuist. Het CBF kan niet garanderen dat fondsenwervende instellingen alle ontvangen giften besteden aan de doelstellingen waarvoor gelden geworven zijn.

De vragen zijn opgenomen in de 'Geven in Nederland'-vragenlijst die in Mei 2006 door TNS/NIPO is afgenomen bij 1474 Nederlanders uit het CAPI@Home panel. Het panel is vrijwel representatief voor de Nederlandse bevolking op de kenmerken geslacht, opleiding, leeftijd, gezinssamenstelling, beroepsactiviteit, aantal werkuren, en regio van de woonplaats. Om kleine afwijkingen in de steekproef naar deze kenmerken te corrigeren zijn de analyses gewogen. Qua etniciteit is het panel niet representatief. De steekproef bestaat nagenoeg geheel uit autochtone Nederlanders. Minderheden zijn dus ondervertegenwoordigd.

Colofon

Adri Kemps, Hotze Lont en Ad Graaman van het CBF hebben dit rapport gelezen en becommentarieerd. Naar aanleiding van een bijeenkomst ten kantore van het CBF op 1 februari 2007 is dit rapport bijgesteld.

Hoe accuraat is het beeld van de inhoud van het CBF-Keur onder het Nederlands publiek?

Het Nederlands publiek is niet goed bekend met de inhoud van de eisen die het CBF-Keur stelt aan fondsenwervende organisaties, zo blijkt uit de cijfers in de derde kolom van tabel 1. Op elk van de kennisvragen zegt een meerderheid van de Nederlanders het antwoord niet te weten.

Degenen die de antwoorden wel zeggen te weten geven slechts op één van de kennisvragen in meerderheid het juiste antwoord. Dit is de stelling dat het CBF-Keur een limiet stelt aan de hoogte van de kosten voor fondsenwerving. Hoewel slechts 23.2% van de Nederlanders het antwoord op deze vraag goed heeft, is dat wel een grote meerderheid van degenen die het goede antwoord denken te weten: 76.6%.

Hele andere resultaten komen naar voren voor beperking van overheadkosten en controle op de bestemming van geworven gelden. Het CBF-Keur stelt zelf geen limiet aan de overheadkosten van fondsenwervende organisaties, maar 28.5% van de Nederlanders denkt dat dit wel zo is. Dat is 85.3% van degenen die denken dat ze het goede antwoord weten. Ook denkt 36.2% van de Nederlanders dat het CBF-Keur een garantie biedt dat alle giften volgens de beloften terecht komen (82.4% van degenen die het goede antwoord denken te weten). Het CBF-Keur geeft deze garantie echter niet.

Samenvattend: Nederlanders denken dat het CBF-Keur meer inhoudt dan het werkelijk doet.

Tabel 1. Antwoorden op 4 kennisvragen en 1 mening over het CBF-Keur

Stelling (juiste antwoord)	^a Onjuist	^b Juist	Weet niet
1. Het stelt een limiet aan de hoogte van kosten voor fondsenwerving. (ja)	7.1	23.2	69.7
2. Het stelt een limiet aan de hoogte van overheadkosten, zoals kantoorkosten en personeelskosten. (nee)	28.5	4.9	66.5
3. Het betekent dat projecten, waarvoor is geworven, ook werkelijk geld hebben ontvangen.	---	---	55.7
4. Het biedt een garantie dat alle giften volgens de beloften terecht komen. (nee)	36.2	7.7	56.1
Goede doelen zonder CBF-keurmerk zijn minder betrouwbaar.	<i>Oneens</i> 8.0	<i>Eens</i> 31.8	<i>Weet niet</i> 60.2

^a Percentage dat het onjuiste antwoord gaf op de betreffende stelling.

^b Percentage dat het juiste antwoord gaf op de betreffende stelling.

Het CBF-Keur kennen en kennis van de inhoud ervan

Voordat de respondenten de vragen over de betekenis van het CBF-Keur kregen, hadden ze antwoord gegeven op de vraag: "Kent u het CBF-Keur?" 38,9% van de Nederlanders antwoordde 'ja' op die vraag. Dat is een verdere stijging met 5,2% sinds 2003, toen 33,7% van de Nederlanders het keur kende (Bekkers, 2006). De bekendheid van het CBF is dus verder toegenomen in de laatste twee jaar. Maar wat weten Nederlanders die het CBF-Keur zeggen te kennen er eigenlijk over? Hebben degenen die het CBF-Keur kennen er een meer accuraat beeld van?

Tabel 2 laat zien dat degenen die het CBF-Keur zeggen te kennen inderdaad vaker het juiste antwoord weten op de kennisvragen over het CBF-Keur. Van degenen die het CBF-Keur zeggen te kennen, gaf 41,4% het juiste antwoord op de stelling over de limiet aan kosten voor fondsenwerving en 8% het juiste antwoord op de stelling over de limiet aan kosten voor overhead. Onder degenen die het CBF-Keur niet zeggen te kennen zijn deze percentages veel lager (11,8% en 3%). Deze verschillen zijn statistisch significant. Degenen die het CBF-Keur niet zeggen te kennen geven op alle stellingen vaker het antwoord 'weet niet'.

Tabel 2. 'Weet niet' en correcte antwoorden op 4 kennisvragen en instemming met mening over het CBF-Keur onder degenen die het CBF-Keur wel of niet kennen

	% correct antwoord Kent CBF-Keur		% weet niet Kent CBF-Keur	
	<i>Niet</i>	<i>Wel</i>	<i>Niet</i>	<i>Wel</i>
Het stelt een limiet aan de hoogte van kosten voor fondsenwerving.	^a 11.8	41.4	83.5	^a 48.0
Het stelt een limiet aan de hoogte van overheadkosten, zoals kantoorkosten en personeelskosten.	^a 3.0	8.0	81.8	^a 42.5
Het betekent dat projecten, waarvoor is geworven, ook werkelijk geld hebben ontvangen.	-----	-----	74.1	^a 26.7
Het biedt een garantie dat alle giften volgens de beloften terecht komen.	^a 5.1	11.8	74.2	^a 27.7
Goede doelen zonder CBF-keurmerk zijn minder betrouwbaar.	^a 18.8	52.3	77.1	^a 33.6

^a Verschil significant bij een onzekerheidsmarge van 5%

Tabel 3 laat zien dat wie het CBF-Keur niet kent minder vaak een juist antwoord geeft op de kennisvragen. Al met al is het aantal juiste antwoorden echter laag, ook onder degenen die het Keur wel zeggen te kennen. Zij vullen altijd nog vaker 'weet niet' in (op gemiddeld 1.45 van de 3 stellingen) dan het juiste antwoord (gemiddeld 0.61 maal).

Tabel 3. Aantal juiste antwoorden en 'weet niet' antwoorden naar bekendheid met het CBF-Keur

	Kent CBF-Keur	
	<i>Niet</i>	<i>Wel</i>
Geen enkel juist antwoord	^a 83.9%	49.1%
Eén juist antwoord	^a 12.3%	41.1%
Twee of drie juiste antwoorden	^a 3.8%	9.8%
Aantal juiste antwoorden	^a 0.20	0.61
Aantal keer 'weet niet'	^a 3.14	1.45

^a Verschil significant bij een onzekerheidsmarge van 5%

Tabel 4. Onjuiste antwoorden op de vier kennisvragen over het CBF-Keur

	% incorrect antwoord Kent CBF-Keur	
	<i>Niet</i>	<i>Wel</i>
Het stelt een limiet aan de hoogte van kosten voor fondsenwerving.	^a 4.8	10.6
Het stelt een limiet aan de hoogte van overheadkosten, zoals kantoorkosten en personeelskosten.	^a 15.2	49.5
Het biedt een garantie dat alle giften volgens de beloften terecht komen.	^a 20.7	60.5
Aantal onjuiste antwoorden	^a 0.41	1.21

^a Verschil significant bij een onzekerheidsmarge van 5%

Wie het CBF-Keur kent geeft niet alleen vaker een juist antwoord op de kennisvragen, maar ook vaker een onjuist antwoord, zo blijkt uit tabel 4. Dit geldt met name voor de stellingen over overheadkosten en besteding van de geworven gelden. Op de stelling dat het CBF-Keur betekent dat 'alle giften volgens de beloften terecht komen' zegt 61% van degenen die het CBF-Keur kennen 'ja', terwijl het CBF dit niet controleert. Wie het CBF-Keur kent geeft op gemiddeld 1.21 van de 3 stellingen een onjuist antwoord. Dat is bijna drie maal vaker dan onder degenen die het CBF-Keur niet kennen (0.41 keer).

Samenvattend: (1) De kennis van de inhoud van het CBF-Keur blijft achter bij de bekendheid van het CBF-Keur; (2) Wie het CBF-Keur kent weet vaker het juiste antwoord op kennisvragen over de inhoud van het CBF-Keur, maar (3) wie het CBF-Keur kent denkt vaker dat er meer controle plaatsvindt dan in werkelijkheid. Men zou kunnen stellen dat Nederlanders die het CBF-Keur kennen in het algemeen positiever denken over de controle op goede doelen dan Nederlanders die het CBF-Keur niet kennen.

Kennis over het CBF-Keur en vertrouwen in goede doelen

Het vertrouwen dat Nederlanders hebben in goede doelen is nauw verbonden met de antwoorden die zij geven op de kennisvragen over het CBF-Keur, zo blijkt uit tabel 5. Wie 'geen' of 'weinig' vertrouwen heeft in goede doelen (19.3% van de Nederlanders) geeft minder vaak juiste antwoorden op de kennisvragen over het CBF-Keur dan wie een 'matig' (38.1% van de Nederlanders) en 'redelijk veel' of 'erg veel' (42.6% van de Nederlanders) vertrouwen heeft in goede doelen. Van de Nederlanders met redelijk of erg veel vertrouwen in goede doelen geeft 37.3% minstens één goed antwoord op de vier kennisvragen. Dat is meer dan twee keer zoveel als onder de Nederlanders met geen of weinig vertrouwen, van wie slechts 18.2% minstens één juist antwoord geeft.

Tabel 5. Aantal juiste 'weet niet' antwoorden naar bekendheid met het CBF-Keur

	Vertrouwen in goede doelen		
	Geen-weinig	Matig	Redelijk veel-erg veel
Geen enkel juist antwoord	81.8	73.0	62.7
Eén juist antwoord	12.6	21.7	30.3
Twee of drie juiste antwoorden	5.6	5.3	7.0
<i>Aantal juiste antwoorden</i>	<i>0.24</i>	<i>0.57</i>	<i>0.63</i>
Geen enkel onjuist antwoord	74.3	57.5	39.6
Eén onjuist antwoord	15.8	20.8	28.6
Twee of drie onjuiste antwoorden	9.9	21.4	31.8
<i>Aantal onjuiste antwoorden</i>	<i>0.37</i>	<i>0.65</i>	<i>0.94</i>
<i>Aantal keer 'weet niet'</i>	<i>3.17</i>	<i>2.63</i>	<i>2.04</i>
Eens met stelling 'Doelen zonder keurmerk minder betrouwbaar'	21.4	31.1	37.1

^a Verschil significant bij een onzekerheidsmarge van 5%

Vertrouwen in goede doelen hangt echter ook samen met de overschatting van de controle op goede doelen door het CBF-Keur. Van degenen die redelijk of erg veel vertrouwen hebben in goede doelen, geeft 60.4% minstens één onjuist antwoord op de kennisvragen. Onder degenen met een matig vertrouwen is dat 42.2%, en onder degenen met geen of weinig vertrouwen is dat 25.7%. Met andere woorden: wie meer vertrouwen heeft in goede doelen weet meer over de inhoud van het CBF-Keur, maar denkt tegelijkertijd dat de controle op goede doelen groter is dan zij in werkelijkheid is.

Kennis over het CBF-Keur en geefgedrag

Geven Nederlanders die meer kennis hebben over het CBF-Keur vaker aan goede doelen? En geven ze ook meer? Het antwoord op deze vragen is respectievelijk 'nee' en 'ja', zo blijkt uit analyses van geefgedrag in 2005 (zie tabel 6). In deze analyses wordt het verband weergegeven tussen kenmerken van Nederlanders en hun geefgedrag. Twee aspecten zijn geanalyseerd: het aantal verschillende sectoren binnen de filantropie waaraan mensen geld geven en het totaalbedrag gegeven in 2005. In het 'Geven in Nederland'-onderzoek worden 11 sectoren onderscheiden (kerk/levensbeschouwing, gezondheid, internationale hulp, natuur, milieu, dierenbescherming, onderwijs/onderzoek, kunst/cultuur, sport/recreatie, maatschappelijke en sociale doelen, en 'overig'). De analyses in tabel 6 zijn multivariate regressie-analyses. Dat wil zeggen dat het verband tussen een bepaald kenmerk van Nederlanders en het geefgedrag is gecontroleerd zijn voor alle andere kenmerken die ook in de analyse zijn opgenomen. Een voorbeeld: wie het CBF-Keur kent, heeft gemiddeld meer vertrouwen in goede doelen. Het verband tussen het kennen van het CBF-Keur en het totaalbedrag in tabel 6 is €198; dat wil zeggen dat wie het CBF-Keur kent gemiddeld 198 euro meer geeft aan goede doelen dan wie het CBF-Keur niet kent, rekening houdend met de invloed van vertrouwen in goede doelen.

Tabel 6. Verbanden tussen opleiding, CBF kennen, vertrouwen, en antwoorden op kennisvragen over het CBF-Keur enerzijds en het aantal sectoren waaraan in 2005 is gegeven en het totaalbedrag anderzijds

	Aantal sectoren	Totaalbedrag
Middelbaar opgeleid ^a	0.18	35
Hoger opgeleid ^a	0.17	95 *
Kent CBF	0.63 *	198 *
Matig vertrouwen ^b	0.89 *	110 *
Redelijk veel/erg veel vertrouwen ^b	1.87 *	189 *
Aantal juiste antwoorden	0.06	107 *
Aantal positieve antwoorden	0.08 *	-7

^aVergeleken met lager opgeleiden (LO/LBO)

^bVergeleken met geen/weinig vertrouwen

* Verschil significant bij een onzekerheidsmarge van 5%

De resultaten in tabel 6 laten zien dat het aantal juiste antwoorden op de kennisvragen over het CBF-Keur niet samenhangt met het aantal sectoren waaraan mensen geld geven. Wie beter weet wat het CBF-Keur betekent geeft dus niet vaker aan goede doelen. Maar het aantal juiste antwoorden hangt wel positief samen met het totaalbedrag aan donaties aan goede doelen. Wie meer juiste antwoorden geeft op de kennisvragen over het CBF-Keur geeft meer. Het totaalbedrag neemt toe met 107 euro voor elk juist antwoord. Dit is een redelijk sterke relatie. Twee rekenvoorbeelden: wie twee kennisvragen goed heeft (18.5% van de Nederlanders) geeft gemiddeld 214 euro meer aan goede doelen dan wie geen enkele kennisvraag goed heeft. Dit is 74% meer dan de gemiddelde Nederlander geeft (289 euro).

Enigszins opmerkelijk is dat niet het aantal juiste antwoorden samenhangt met het aantal sectoren waaraan Nederlanders geld geven, maar het aantal positieve antwoorden op de vragen over de betekenis van het CBF-Keur. Het verband is echter niet sterk. De gemiddelde Nederlander geeft geld aan goede doelen in 3,6 verschillende sectoren. Nederlanders die positief antwoordden op alle vijf de stellingen over het CBF-Keur geven gemiddeld aan 4,0 sectoren ($5 \times 0.08 = 0.40$). Het is dus eerder een positief beeld van de controle op goede doelen dat samengaat met het vaker geven, en niet zozeer een accuraat beeld van de inhoud van die

controle. Voor het totaalbedrag geldt het omgekeerde. Daar is niet zozeer een positief beeld van de controle van belang, maar juist een accurate inschatting van wat de controle door het CBF-Keur precies inhoudt.

Vertrouwen in goede doelen is van belang voor zowel het aantal sectoren waaraan mensen geven als voor het totaalbedrag. Wie een matig vertrouwen heeft geeft gemiddeld aan bijna één sector meer dan wie weinig of geen vertrouwen heeft in goede doelen; op het totaalbedrag een toename van iets meer dan honderd euro. Wie redelijk veel of erg veel vertrouwen heeft, geeft aan bijna twee sectoren meer, en bijna twee honderd euro meer dan wie geen of weinig vertrouwen heeft.

Overigens zien we in zowel de analyse van het aantal sectoren als in de analyse van het totaalbedrag nog steeds een positieve samenhang met het kennen van het CBF. Wie het CBF-Keur kent geeft zo'n twee honderd euro meer dan wie het CBF-Keur niet kent. Omdat het hier multivariate analyses betreft, betekenen deze resultaten dat het kennen van het CBF samengaat met vaker en meer geven om andere redenen dan een beter beeld van de inhoud van het CBF-Keur. Die andere redenen kunnen bijvoorbeeld zijn dat men in het verleden al meer gaf, en daardoor bekend is geraakt met het CBF-Keur (Bekkers, 2006). Het gevonden verband tussen het kennen van het CBF-Keur en het geefgedrag betekent dus niet automatisch dat het leren kennen van het CBF-Keur een causaal effect heeft op het geefgedrag, al toont eerder onderzoek aan dat dit effect wel bestaat (Bekkers, 2006).

Conclusie

Bijna vier op de tien Nederlanders (38,9%) zegt het CBF-Keur te kennen. Een grote meerderheid van de Nederlanders blijkt echter niet te weten waar het CBF-Keur precies voor staat. Zelfs onder degenen die het CBF-Keur zeggen te kennen geeft 49% geen enkel juist antwoord op drie kennisvragen over de inhoud van het CBF-Keur. Nederlanders denken bijvoorbeeld dat het CBF-Keur garandeert dat alle giften volgens de beloften besteed worden. Dat is echter niet het geval. Nederlanders die het CBF-Keur kennen zijn wel in ruime meerderheid op de hoogte van het feit dat het CBF-Keur een maximum inhoudt aan fondsenwervingskosten (25%).

De overschatting van de controle op goede doelen hangt samen met het vertrouwen dat Nederlanders hebben in goede doelen. Wie meer vertrouwen heeft in goede doelen, denkt dat het CBF op meer punten controleert dan het in feite doet. In mindere mate hangt het vertrouwen in goede doelen samen met juiste kennis over het CBF-Keur.

Deze conclusies liggen in het verlengde van een eerder onderzoek naar de kennis van consumenten over de inhoud van keurmerken in opdracht van het Ministerie van Economische Zaken (Van der Valk en Van der Zeijden, 2002). Uit dat onderzoek, waarin ook het CBF-Keur figureerde, kwam ook naar voren dat consumenten de mate van controle die keurmerken betekenen overschatten.

Kennis over de inhoud van het CBF-Keur bevordert het geefgedrag in sterke mate. Nederlanders die twee van de vier kennisvragen goed hebben, geven bijna €150 meer aan goede doelen dan Nederlanders die geen enkele kennisvraag goed hebben. Kennis over de inhoud van het CBF-Keur bevordert niet het aantal sectoren waaraan Nederlanders geld geven.

De overschatting van de mate van controle op goede doelen door het CBF hangt samen met het aantal giften aan goede doelen. Hoe hoger het aantal punten waarop Nederlanders denken dat het CBF controleert – waaronder punten waar het CBF in feite niet controleert – hoe groter het aantal sectoren waaraan zij geld geven. De overschatting hangt niet samen met een hoger totaalbedrag.

Daarnaast blijkt dat de bekendheid van het CBF-Keur ook op andere manieren het geefgedrag bevordert. Zowel het aantal giften aan goede doelen als het totaalbedrag zijn hoger onder degenen die het CBF-Keur kennen dan onder degenen die het CBF-Keur niet kennen, zelfs als we rekening houden met de overschatting van de controle op goede doelen door het CBF.

Er schuilt een gevaar in de overschatting die Nederlanders hebben van de mate van controle op goede doelen door het CBF. Als op een gegeven moment blijkt dat goede doelen fouten maken in de besteding van geworven gelden, of de overheadkosten van goede doelen hoger blijken te zijn dan het niveau dat nog geaccepteerd wordt, zullen de goede doelen die hiermee in verband gebracht worden daaronder lijden. We hebben zulke affaires meegemaakt in de afgelopen jaren met de ophef over salarissen van medewerkers van de Hartstichting en Plan Nederland. Nederlanders vinden dat medewerkers van goede doelen een lager salaris moeten accepteren omdat zij werken 'voor het goede doel' en minder

moeten verdienen dan medewerkers in vergelijkbare functies in het bedrijfsleven. Het CBF-Keur heeft tot een stijging van de inkomsten uit fondsenwerving geleid van 1997 tot 2002, maar heeft geen aantoonbaar effect gehad in de jaren 2003 en 2004 (Bekkers, 2006). Wellicht komt dit doordat donateurs zich zijn gaan realiseren dat het CBF-Keur geen eisen stelt aan het salaris van medewerkers.

Uit het 'Geven in Nederland' onderzoek komt wel naar voren dat Nederlanders denken dat goede doelen 32% van elke euro die ze ophalen aan overheadkosten (personeel en organisatie) besteden, terwijl zij een overheadkostenpercentage van maximaal 14% acceptabel vinden. Goede doelen die te ver van dit acceptatieniveau afzitten kunnen vroeg of laat problemen verwachten.

Voor de sector als geheel en het CBF in het bijzonder ligt er een taak in het opvoeden van de donateur. Nederlanders hebben een verkeerd beeld van de bestedingen van goede doelen. Zij verwachten dat goede doelen onrealistisch lage overheadkosten maken. De radiostilte hierover komt de sector als geheel niet ten goede. Aan de andere kant kan voorlichting duidelijk maken dat de kosten van fondsenwerving voor goede doelen vaak lager zijn dan veel mensen denken. Nederlanders verwachten dat goede doelen zo'n 20% van hun inkomsten aan fondsenwerving besteden. De fondsenwervingskosten van de fondsenwervende organisaties die hun jaarrekening aan het CBF overleggen liggen momenteel op zo'n 16%. Maar ook op dit punt zijn de verwachtingen van goede doelen onrealistisch. Het acceptatieniveau voor fondsenwerving ligt momenteel op 12%.

Literatuur

Bekkers, R. (2003). "Trust, Accreditation, and Philanthropy in the Netherlands". *Nonprofit & Voluntary Sector Quarterly*, 32, 596-615.

Bekkers, R. (2006). 'The Benefits of Accreditation for Fundraising Nonprofits'. Paper presented at the 35th Annual Conference of the Association for Research on Nonprofit and Voluntary Action, November 16-18, 2006, Chicago.

Van der Valk en Van der Zeijden (2002). Keurmerken, erkenningsregelingen en certificaten: Klare wijn of rookgordijn? EIM: Zoetermeer.